

SZEMETEK

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 19. szám, 2018. május 11.

Édesapám halála után úgy döntött a családi tanács, az üresen maradt lakást – ami egy másik városban van – megtartjuk, afféle nyaralóként, hátha lesz kedvünk itt eltölteni pár hetet évente. Hogy egy hagyatéki lakás ügye mekkora tengeri kígyó, az tudja csak, aki már próbálta. Feszés határidő, ha nekem kell valamit intézni, több hónapos átfutás, ha hivatal tesz valamit az érdekemben. Azonnali fizetés, ha én tartozom, majd hónapok múlva, a hagyatéki tárgyalás után, ha én kapnám a pénzt. És persze, itt a szemétszállítás ügye. Nekem már az is kérdés, ha egy embernek két városban két lakása van, miért kell két szemétszállítási díjat fizetnie. Hiszen egyszerre csak egy városban tartózkodunk és szemetelünk. Ha évente egyszer átmegyek A-ból B-be két hétre, akkor igaz ugyan, hogy most gonosz módon B-ben fogok szemetet termelni, viszont, nagy ártatlanul, A-ban nem fogok. Itt olyan „rendelkezésre állás” sincs, mint víznél, villanynál (ami, persze, szintén szabad rablás), hiszen a nagy kuka a többi lakó miatt nélkülem (apám nélkül) is a helyén marad. Nos, a következőket tudtam meg. Vagy üresnek nyilvánítom a lakást – ebben az esetben persze nem tölthetek ott évente 2-3 hetet, mert – a lakatlanságot rendszeres vízórareolvasással kell bizonyítanom, amit persze én fizetek. (Mi köze az én vízórámhoz a szemétszállítónak?) Vagy: kérvényeznem kell, hogy kedvezményes szemétszállítási díjat fizethessek, ehhez egy főnek be kell jelentkeznie a lakásba. Magyarán, ha egyvalaki bejelentkezik, és valójában öten laknak ott, az nem baj. Ha senki sem lakik ott, fizetem a szemétszállítási díjat, de senki sincs bejelentve, az baj.

Piaci kapcsolat, szolgáltató és fogyasztó, egyenlő felek szerződése? Frászt. Hivatal és alattvaló. A háromszög lehetséges harmadik csúcsán a duzzogó citoyen, aki jobb híján glosszát ír.